

Ne add fel soha!

Riport Kiss Katalinnal-iskolánk volt diákjával, a Keszthelyi Farkas Edit Római Katolikus Szakképző Iskola igazgatójával

- Mikor volt iskolánk tanulója?
- Hát, ez már nagyon régen volt. Én zenei tagozatos iskolában kezdtem el tanulni, és ez a tagozat később került át az akkor I.sz. Általános Iskolába, a mai Bárdos iskolába. Úgy, hogy ha jól emlékszem az 5. osztályt kezdtük teljes osztály létszámmal itt . Nagyon jól tanuló osztály voltunk, sok-sok kitűnő diákkal.
- Mire emlékszik vissza szívesen?
- Nagyon szép élményeim kötnek ide. Nagyon szerettem a tanárokat, Reindl Gabi néni osztályfőnökömre, de Tóth József igazgató úrra is

szeretettel emlékszem. De nem is tudok olyan tanárról, aki neve hallatán nem bukkan föl bennem a hála érzése. Itt szerettem meg a kóruséneklést, az operát, a szimfonikus zenét. Sajnos, csak a gyakorlati óra okozott nehézséget, nyolc évvel fiatalabb kishúgom ügyesebben és gyorsabban megkötötte a sálát, sapkát, mint én. Aztán ő csinálta sutyiban a házi kötési, horgolási feladataimat.

- Mi szeretett volna kiskorában lenni?

- Kiskoromban könyvtáros szerettem volna lenni. Elképzeltem, hogy ülök és adogatom a könyveket a gyerekeknek. Ugyanis, nagyon szerettem olvasni és azt gondoltam, a könyvtárban lesz is erre időm. Külön engedélyem volt egyszerre tíz könyvet is kölcsönözni, úgy faltam az irodalmat.

- Hová ment utána továbbtanulni?

- A helyi Batsányi János Gimnáziumba kerültem. Sajnos, nem túl fényes eredményekkel büszkélkedhettem, a Bárdos Iskola meleg, elfogadó légköréből kikerülve, nem nagyon találtam magamra. Csak a negyedik osztályban kerültem egyenesbe.

- Milyen iskolákat végzett el?

- Az érettségi után elvégeztem a Szombathelyi Tanárképző Főiskola magyar-népművelés szakát. Közben Körzeti Művelődési Ház Igazgató lettem, majd ellenőr és könyvesboltvezető. Később német bölcsész diplomát, közoktatás vezetői képesítést, majd mentálhigiénés szakember diplomát szereztem, de jártam az elsőként római katolikus teológiára is.

- Mikor döntötte el, hogy tanár szeretne lenni?

- A helyi plébános a nyolcvanas évek elején felkért hitoktatásra. Tapolcán az első fiatal tanár voltam-igaz munkahely nélkül-, aki iskolai hittant kezdett el tanítani. Nagy élmény volt ez nekem, és akkor jöttem rá, hogy pedagógus hivatásom van. Hittantáborok, kirándulások...gyönyörű élményeim vannak az akkori gyerekekkel, akiknek gyermekeit aztán később németre, magyarra is tanítottam. Nem volt könnyű időszak ez, hisz egy tanár, nem gyakorolhatta nyíltan a vallását abban az időben és én a jövőbeli hivatásomat kockáztattam.

Nem is reménykedtem abban, hogy iskolában taníthatom tantárgyaimat. A rendszerváltás után 1990-ben kezdtem el iskolai pályafutásomat a Dobó lakótelepi 4. sz. Általános Iskolában. Nagy jó kezdés volt. Remek igazgató: Major Feri bácsi, kedves, befogadó kollégák és vidám légkör.

- Miért lett tanár?

- Erre könnyű a válasz. Nagyon szeretem, kedvelem a gyerekek társaságát. Élvezem fejlődésüket, ahogy változnak, alakulnak és hogy jó irányba lehet terelgetni őket. Szerintem minden gyerek megérzi, ha a felnőtt örömmel van vele.

- Ha nem tanár lett volna, milyen pályát választott volna?

- Pszichológus lettem volna, de akkor erre nem volt lehetőségem gimnáziumi gyenge tanulmányi eredményem miatt. Később nem volt önbizalmam hozzá. Ma azt mondom mindenkinek, hogy ne adja fel álmait, vágyait, akár kerülő úton is találja meg életfeladatát. Mert mindannyian egy életfeladattal születtünk erre a földre és ezt be kell, hogy töltsük.

- Befolyásolták-e hivatása megtalálásában általános iskolás élményei? Például voltak-e példaképei?

- Igen, nagyon is. Tanáraim példáim voltak a Bárdos iskolából. Én tiszteltem őket, ők pedig úgy foglalkoztak velünk, mint egy értékes kincessel. Később, a gimnáziumban tanító egy-két tanár is pozitív példaként hatott rám.

- Tantárgyai közül melyiket szereti tanítani a legjobban?

- Nagyon szerettem a német nyelvet tanítani, mert ezt felnőtt fejjel sajátítottam el és nagyon megértettem a nyelvtanulók kínjait. Először a Széchenyi Szakképző Iskolában, ahol magyart is tanítottam, és sokat fejlődtem itt, később a helyi gimnáziumban neveltem és oktattam. Ma már a pszichológiai tantárgyak állnak hozzám a legközelebb.

- Milyen iskolákban tanított? Most melyik iskolában tanít és milyen tantárgyakat?

- Fordulatot jelentett, hogy komoly tanulás után, a SOTE képzésében mentálhigiénés szakember lettem. Ez amolyan gyakorlati pszichológia, valamint pszichodráma képzésben is részesültem. Ezért tanítok mentálhigiénét, szakmai személyiség fejlesztést, szupervíziót. Ezek a tantárgyak a szociális gondozó képzésben jelennek meg.

A jelenlegi iskolámban képezünk ilyen hivatásra. Ez az iskola a régióban Ajka mellett az egyetlen, ahol nappali tagozaton képezett, szociális gondozókat bocsát ki. A keszthelyi Fő tér 10.-ben vagyunk találhatóak, Farkas Edit Római Katolikus Szakképző Iskola néven. Jelenleg én igazgatom ezt az iskolát a fenntartó Szociális Missziótársulat szerzetesrend kérésére.

- Meséljen egy kicsit erről az iskoláról!

- Mi akár szerény tanulmányi eredményű, hátrányos helyzetű, de jó magaviseletű, vagy árva, félárva diákok képzését is felvállaljuk. Jöhetnek hozzánk részképesség zavarral rendelkező tanulók is. Külön fejlesztő foglalkozásba részesítjük őket. Van nálunk szociális gondozó és panziós falusi vendéglátó képzés, amit a 10. osztály befejezése után, vagy 16. életév betöltése után végezhetnek el. Büszkén mondhatom, hogy az ország legjobb egészségügyi, interaktív, gyakorlati szemléltető felszerelését nyertük el az idén pályázati úton. Az a célunk, hogy azokat is szakmához juttassuk, akik nehezen veszik az iskolai akadályokat. Mindenki talál ezekkel a képzettségekkel munkát. Kollégáim nagy türelemmel, szeretettel foglalkoznak a tanulókkal. Az én ajtóm pedig- egykori hajdani igazgatóm mintájára- szeretettel nyitva áll minden szülő és diák számára.

- Mit csinál szabadidejében, amikor nem tanít?
- Nagyon kevés szabadidőben szívesen olvasok, ez örök hobbim marad. Zenét hallgatok, néha komolyzenei koncertekre is eljutok, és szívesen járunk barátaimmal gyógyfürdőkbe szaunázással egybekötve. A pszichodráma képzést, és a problémás serdülők terápiájának további tanulását is szabadidőmben, hétvégén folytatom. Nálam nem közhely az élethosszig való tanulás. Úgy érzem, csak így segíthetek a mai diákoknak.
- Mit üzenne a mai Bárdos iskolásoknak?
- Azt üzenem a mai Bárdos diákoknak, hogy legyenek büszkék iskolájukra, ne adják fel álmaikat, a minden emberben benne rejtőző örök kíváncsiságot és higgyék el azt, amit nekem mondott egy kudarcos diák időszakomban egy filozófus:
„Ne add fel soha! Ezen túl, amit láatsz, és érzel, tágas a világ. Befelé, vagy kifelé, mindegy, csak indulj el!”

Kardos Krisztina 6.z

/Tapolcai Általános Iskola 8300 Tapolca, Úttörő u. 1-5./

Az interjú 2011. 03. 02-án készült.